

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LV. — Wydana i rozesłana dnia 14. września 1905.

Treść: (Nr 144—146.) 144. Rozporządzenie, dotyczące odstemplowania zagranicznych akcyi, rent i obligacyi, wstępujących w miejsce prowizorycznych zapisów (tymczasowych pokwitowań). — 145. Rozporządzenie, dotyczące przyłączenia gminy i obszaru dworskiego Bobestie do okręgu sądu powiatowego w Storożyniu na Bukowinie. — 146. Rozporządzenie, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w podatkowym okręgu poborczym Kutna Hora.

144.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. sierpnia 1905,

dotyczące odstemplowywania zagranicznych akcyi, rent i obligacyi, wstępujących w miejsce prowizorycznych zapisów (tymczasowych pokwitowań).

Na zasadzie ustawy z dnia 18. września 1892, Dz. u. p. Nr. 171, dotyczącej ustanowienia opłat stemplowych od zagranicznych akcyi, rent i obligacyi, rozporządza się co następuje:

1. W tych przypadkach, w których zagraniczne państwa, korporacje, spółki akcyjne lub przedsiębiorstwa przemysłowe wydają najpierw prowizoryczne zapisy (tymczasowe pokwitowania), później zaś za ich ściągnięciem ostateczne papiery wartościowe w rodzaju wymienionych w §ie 1 powołanej ustawy, uiszczą się od tych tymczasowych pokwitowań przewidzianą w §§ach 1—3 należność stemplową w pełnej wysokości, oznaczona w §ie 2 tejże ustawy; natomiast wlicza się należność stemplową, uiszczoną dowodnie za odnośne pokwitowanie, do należności, przypadającej od ostatecznego zapisu.

2. Do stemplowania tymczasowych pokwitowań stosują się także i w przypadkach, określonych w punkcie 1, odnośne postanowienia rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 17. listopada 1892, Dz. u. p. Nr. 224. Natomiast względem stemplowania ostatecznych zapisów (akcyi, rent, obligacyi) wstępujących w miejsce tych pokwitowań tymczasowych wydaje się następujące przepisy:

3. Do odstemplowania ostatecznych zapisów powołany jest — o ile zachodzą

podane w punkcie 1 warunki co do wliczania należności — wyłącznie c. k. główny urząd stemplowy (k. k. Zentral-Stempelamt) we Wiedniu, który odstemplowania tego dokonywa przez wydrukowanie znaczków stemplowych, odpowiadających należności stemplowej, która według §§ów 1 i 2 ustawy z dnia 18. września 1892, Dz. u. p. Nr. 171, przypada od ostatecznego zapisu.

4. Strony, które zamierzają korzystać z przewidzianego w punkcie 1 wliczenia należności stemplowej, mają posiadane pokwitowania tymczasowe, w rodzaju określonych w punkcie 1, przedłożyć wraz ze „zgłoszeniem“ według wzoru 1 w dwóch egzemplarzach c. k. głównemu urzędowi stemplowemu we Wiedniu lub też jednemu z urzędów, wymienionych w załączce A, w którymto ostatnim przypadku jednak wygotowuje się zgłoszenie w trzech egzemplarzach.

Wzór 1.

Załączka A

Jednem „zgłoszeniem“ przedkładać można także więcej pokwitowań tymczasowych (punkt 1) wtedy, jeżeli dotyczą takich samych zapisów.

Jeżeli strona ma zamiar korzystać w swoim czasie z wspomnianego wliczenia nie w całości, tylko w kwotach częściowych (których łączna suma równa się należnościom częściowym, uiszczonym od tymczasowych pokwitowań), wolno jej, wedle własnego wyboru, albo wynieść te częściowe kwoty zaraz w zgłoszeniu, alboważ, jeżeli zamiar korzystania z tego rodzaju wliczenia należności powstanie po zgłoszeniu, podać te kwoty częściowe c. k. głównemu urzędowi stemplowemu we Wiedniu ustnie lub zapomocą wolnego od stempla podania, dołączając zgłoszenie (§ 5) zaopatrzone już w urzędowe potwierdzenie.

5. Zgłoszenie do wliczenia należności (punkt 4) potwierdza się urzędownie, jeżeli wywód wypadnie

bez zarzutu, na tymczasowych pokwitowaniach (punkt 1), pozostałą zaś po zgłoszeniu resztę zwrotu na jednym egzemplarzu zgłoszenia, poczem urząd, który zgłoszenia odbiera, wydaje te dokumenty stronie.

Jeżeli się żąda wliczenia należności w kwotach częściowych (punkt 4), natenczas potwierdza się poszczególne części zwrotu osobno, a potwierdzenia te (pokwitowania zwrotów) wydaje stronie wraz ze zgłoszeniem, na którym się zaznacza wygotowanie pokwitowań zwrotu.

Do wydawania powyższych potwierdzeń urzędowych uprawniony jest wyłącznie c. k. główny urząd stempłowy we Wiedniu, który zatrzymuje też drugi egzemplarz zgłoszenia w przechowaniu.

Jeżeli zatem zgłoszenie do wliczenia należności wniesiono nie w tym głównym urzędzie stempłowym, lecz w innym urzędzie (punkt 4), wtedy urząd ten poświadcza przedłożenie tymczasowych pokwitowań oraz wniesienie zgłoszenia na jednym egzemplarzu zgłoszenia, zasięga natychmiast z urzędu wspomnianego wyżej zatwierdzenia głównego urzędu stempłowego we Wiedniu i wydaje je następnie wraz z pokwitowaniami czasowemi stronie, za ściągnięciem owego „poświadczenia“.

Jeżeli przy zgłaszaniu do wliczenia należności (punkt 4) zachodzą usterki, których strona natychmiast, w krótkiej drodze usunąć nie może, wtedy winien urząd zgłoszenia zaniechać wszelkiej dalszej czynności urzędowej, przyczem powód tego podać należy w krótkości na jednym egzemplarzu zgłoszenia. W przypadku takim wolno stronie zażądać rozstrzygnięcia władzy skarbowej I. instancyi.

6. Wstępujące w miejsce tymczasowych pokwitowań ostateczne zapisy winna strona przedłożyć wraz ze znajdującemi się w jej rękach dotyczącemi urzędowemi potwierdzeniami zgłoszonych do wliczenia kwot należnościowych (punkt 5) tudzież ze „spisem“ według wzoru II, w dwóch egzemplarzach c. k. głównemu urzędowi stempłowemu we Wiedniu lub jednemu z urzędów, wymienionych w załączce A do odstempłowania, w ostatnim zaś przypadku przygotować spis w trzech egzemplarzach.

Do jednego spisu wolno wpisywać tylko tego samego rodzaju zapisy.

Jeżeli należność stempłowa, przypadająca od ostatecznych zapisów w myśl §§ów 1 i 2 ustawy z dnia 8. września 1892, Dz. u. p. Nr. 171, równa się kwocie stempłowej, uiszczonej według dotyczącego pokwitowania tymczasowego, wtedy odstempłowanie (punkt 3) skutecznia się bez opłaty jakiegokolwiek dodatkowej należności. Jeżeli jednak przypadająca od ostatecznych zapisów należność stempłowa jest większa aniżeli ta, która ma być

wliczona, wtedy należy brakującą kwotę złożyć równocześnie z wniesieniem ostatecznych zapisów w nienaklejonych markach stempłowych, które się następnie przytwierdza na tym egzemplarzu spisu, który pozostaje w przechowaniu urzędu. Jeżeli wreszcie należność stempłowa od tych zapisów mniejsza jest aniżeli owa, którą wliczyćby należało, wtedy strona otrzymuje co do niewliczonej kwoty należności nowe potwierdzenie urzędowe (pokwitowanie zwrotu), na podstawie którego może następnie dalej zażądać pod warunkami i zastrzeżeniami w tem rozporządzeniu ustalonemi przewidzianego w punkcie 1 wliczenia należności.

Pozatem mają także i względem przedkładania ostatecznych zapisów do odstempłowania zastosowanie postanowienia §u 4 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 23. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 36, dotyczącego postępowania przy przedkładaniu zagranicznych papierów wartościowych do urzędowego wydrukowania na nich znaczków stempłowych.

7. Stronie potwierdza się na jednym egzemplarzu „spisu“ przedłożenie ostatecznych zapisów i złożenie należnej jeszcze ewentualnie należności stempłowej (potwierdzenie złożenia); jeżeli ostateczne zapisy przedłożono nie w c. k. głównym urzędzie stempłowym we Wiedniu, lecz w innym urzędzie (punkt 6), winien ten ostatni przestać je natychmiast głównemu urzędowi stempłowemu do odstempłowania.

O terminie, w którym odstempłowane zapisy ostateczne prawdopodobnie będzie można odebrać, uwiadomi stronę urząd podawczy. Odstempłowane zapisy ostateczne wydawane będą tylko za zwrotem potwierdzenia złożenia, na którym strona podać ma ustalone ewentualnie (w myśl pozwolenia, objętego §em 4. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 23. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 36) przy podawaniu zapisów hasło.

Jeżeli strona dokumentu tego przedłożyć lub hasła — jeżeliby je w myśl rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 23. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 36, obrano — podać nie może, musi się postarać o pozwolenie władzy skarbowej, urzędu wymiaru należności, oddziału należnościowego krajowej dyrekcji skarbu na podniesienie zapisów.

Wystawione przez c. k. główny urząd stempłowy we Wiedniu potwierdzenia należności, uiszczonych od tymczasowych pokwitowań (punkt 5 i 6) ściągają się, jeżeli ostateczne zapisy odstempłowano z całkowitem lub częściowym wliczeniem wykazanych w tych potwierdzeniach kwot należności stempłowych.

Kosel wlr.

Wzór II.

Załączka A do punktów 4 i 6 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 18. sierpnia 1905.

Do przyjmowania zgłoszeń stemploanych pokwitowań tymczasowych do wliczania należności (punkt 4 rozporządzenia) tudzież ostatecznych zapisów celem urzędowego wydrukowania na nich znaczków stemploanych (punkt 6 tego rozporządzenia) upoważnione są prócz c. k. głównego urzędu stempłowego we Wiedniu jeszcze następujące urzędy:

w Austrii poniżej Anizy:

c. k. główne urzędy podatkowe w Wiener-Neustadt, Korneuburg, Krems i St. Pölten;

w Austrii powyżej Anizy:

c. k. główny urząd cłowy w Lincu, dalej c. k. główne urzędy podatkowe w Ried i Steyr;

w Solnogradzie:

c. k. krajowy urząd płatniczy w Solnogradzie;

w Styrii:

ekonomat c. k. krajowej dyrekcji skarbu w Gracu, tudzież c. k. główne urzędy podatkowe w Bruck n. Murcin, Leoben i Marburgu;

w Karyntyi:

c. k. główne urzędy podatkowe w Celowcu i w Villach;

w Krainie:

c. k. główny urząd podatkowy w Lublanie;

w Pobrzeżu:

c. k. urząd dochodów i stempli w Tryjeście, tudzież c. k. główne urzędy podatkowe w Gorycy i Poli;

w Czechach:

c. k. urząd stempłowy w Pradze, c. k. główne urzędy podatkowe w Karolinental, Šmichovie, c. k. główny urząd cłowy w Budziejowicach, c. k. główne urzędy podatkowe w Czesławiu, Kolinie, Chrudymie, w Ghradeu Kralowym, Chebie, Karolowych Warach, Iczynie, Trutnowie, Koniotowie, Cieplicach, Litomierzycach, Uściu, c. k. główny urząd cłowy w Libercu, c. k. główne urzędy podatkowe w Czeskiej Lipie, Rumburku, Pilźnie i Taborze;

w Morawie:

ekonomat c. k. krajowej dyrekcji skarbu w Bernie, c. k. główny urząd cłowy w Olomuńcu, c. k. główne urzędy podatkowe w Iglawie, Węgierskiem Hradyszezu i Mährisch-Schönberg;

na Szląsku:

c. k. urząd cłowy w Opawie, c. k. główne urzędy podatkowe w Cieszynie i Karniowie;

w Tyrolu i Vorarlbergu:

c. k. główny urząd cłowy w Insbruku, c. k. główne urzędy podatkowe w Bozen, Trydencie, Rovereto i Bregencyi;

w Dalmacyi:

c. k. główne urzędy podatkowe w Zadarze, Splecie i Dubrowniku;

w Galicyi:

c. k. główny urząd cłowy we Lwowie, c. k. główny urząd podatkowy w Krakowie tudzież c. k. główne urzędy podatkowe w Brodach, Kołomyi, Białej, Przemyśle, Rzeszowie, Samborze, Nowym Sączu, Sanoku, Stanisławowie, Tarnopolu i Tarnowie;

na Bukowinie:

c. k. główny urząd podatkowy w Czerniowcach.

Zgłoszenie

stemplowanych tymczasowych pokwitowań zagranicznych papierów wartościowych do
wliczenia w swoim czasie należitości przy odstemplowywaniu ostatecznych zapisów.

Miejsce	Data	Nazwisko (firma) wystawcy	Oznaczenie papieru warto- ściowego, na który wpłatę uskutecznił	Pod- pisana ilość sztuk	Wpłata		Liszczona należy- tość stem- płowa		Uwaga	
wystawienia		pokwitowania tymczasowego			w walu- cie za- grani- cznej	w austria- ckiej wa- lucie ko- ronowej				
						K	h	K	h	

Nazwisko i adres podającego:

..... dnia 19

Formularz ten może być także ręcznie wygotowany; drukowane formularze wydaje bezpłatnie c. k. główny urząd stemplowy we Wiedniu.

Poprawiane lub z innego względu wadliwe zgłoszenia będą zwracane.

Wzór II.

S p i s

następujących zagranicznych papierów wartościowych, przedłożonych do odstemplowania za bonifikacją należności.

	Ilość sztuk	Oznaczenie papierów wartościowych	Imienna (wartościowa) kwota poszczególnych sztuk*)			Należytość stemplowa według skali III				Ze znajdujących się przy efekcie kuponów zapada pierwszy	Uwaga
			w walucie zagranicznej	w austriackiej walucie koronowej		pojedynczo		łącznie			
				K	h	K	h	K	h		
Wypełnia strona.											
Wypełnia urząd.			S u m a . .								
			Bonifikować uiszczoną już należytość stemplową wedle dołączonego potwierdzenia c. k. głównego urzędu stemplowego we Wiedniu z dnia l. pozycyi (subnumer)								
			" "								
			Przypada jeszcze należytość stemplowa								
			Pozostający zwrot na rzecz podającego								
Nazwisko i adres podającego : dnia 19											
Liczba pozycji		zapisku wzór B	Potwierdza się odbiór wymienionych wyżej papierów wartościowych oraz należitości . . . K . h wyraźnie w znaczkach stemplowych. dnia 19								
		zapisku papierów wartościowych	Pieczeć urzędowa. C. k.								
		pomocniczego zapisku co do pieczęci zwrotnych									

*) Tutaj wpisuje się kwotę imienną poszczególnych papierów wartościowych lub też, jeżeli nie opiewają na sumę imienną, kwotę wartości, która ma służyć za podstawę obliczenia należności.

U w a g a. Formularz ten może być także ręcznie wygotowany; drukowane formularze wydaje bezpłatnie c. k. główny urząd stemplowy we Wiedniu.

Poprawiane lub z innego względu wadliwe zgłoszenia będą zwracane.

145.**Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2. września 1905,**

dotyczące przyłączenia gminy i obszaru dworskiego Bobestie do okręgu sądu powiatowego w Storożyńcu na Bukowinie.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, wyłącza się gminę i obszar dworski Bobestie z okręgu sądu powiatowego Stanestie i przyłącza się do okręgu sądu powiatowego w Storożyńcu.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. stycznia 1906.

Klein wlr.

146.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 6. września 1905,**

zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w podatkowym okręgu poborczym Kutna Hora.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, zawierającej upoważnienie Mini-

stra skarbu do zmieniania terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który dotąd miano uiszczać w podatkowym okręgu poborczym Kutna Hora w myśl obowiązujących dotąd postanowień w ćwierćrocznych, antycypacyjnych, w dniach 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października płatnych ratach, wpłacać należy w tym podatkowym okręgu poborczym, na przyszłość w czterech równych, w dniach 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku płatnych ratach.

Tesame terminy wpłaty obowiązywać mają w myśl ostatniego ustępu §u 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także i względem 5⁰/₀ego podatku od czystego dochodu z budynków, które z tytułu odbudowy lub przebudowy wolne są od podatku domowo czynszowego.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. października 1905.

Kosel wlr.